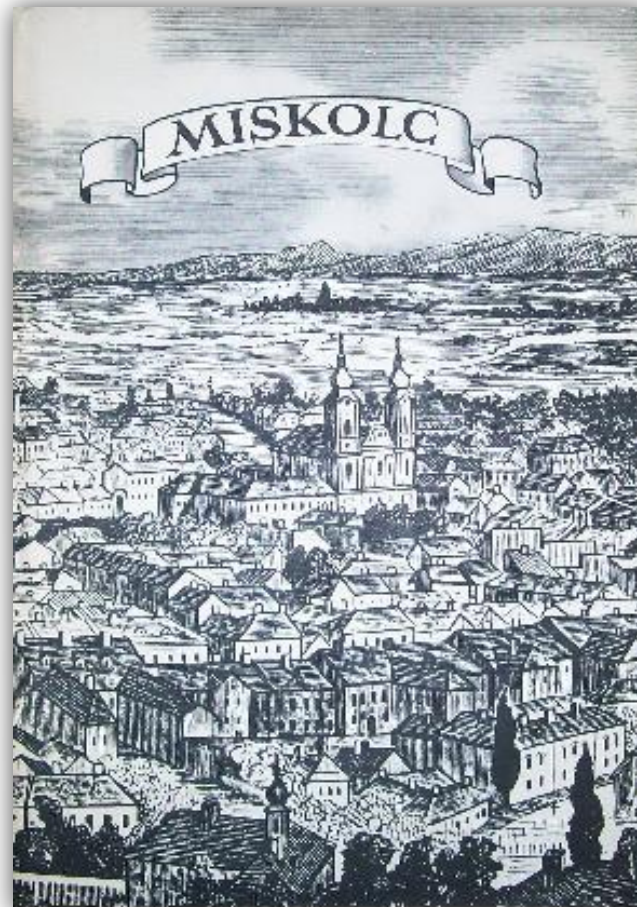
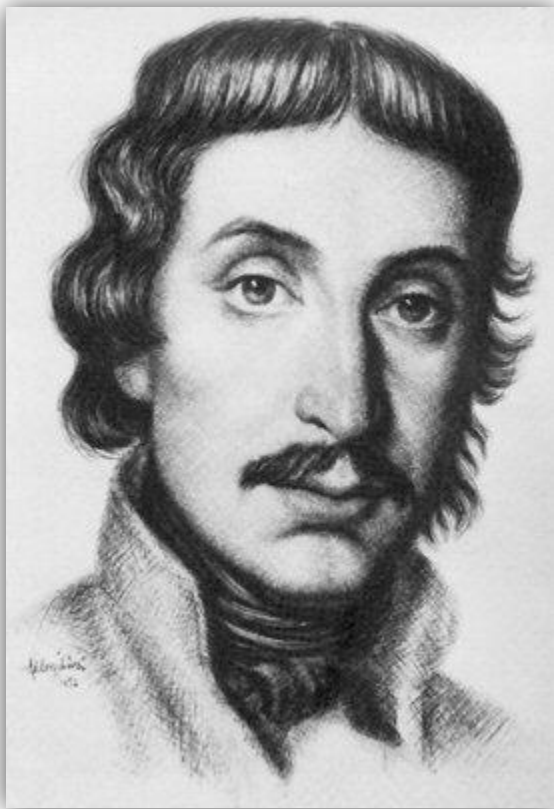

Irodalmi emlékhelyek

Csokonai Vitéz Mihály

Miskolctapolca

*„A’ mi magamat illet: az én
külsőm olyan, mint a’
magának hagyott természet;
Belsőm hasonló a’ Tavaszhoz,
melly mikor borongós is,
játszik és teremt.
Tsókolom kezeit!*

Miskóltz. Jul. 25d. 1800.”

A szépség ereje a bajnok szíven

Petőfi Sándor

Lillafüred, Diósgyőr

"A falun belül, hol a hámor van, egyre szűkebb lesz a völgy s végre egészen kősziklák közé szorul, meredek, vad kősziklák közé, s az út fölfelé tart kanyargósan a Szinyva partján, mely számos zuhatagot képez, fönn pedig a hegyen tóba gyűl, melynek vize sötétzöld, minthogy tükre az őt környező bércek erdejének."

Jókai Mór – Laborfalvi Róza

Belváros

Miskolci Nemzeti Színház

1857-ben Vörösmarty Mihály Maróti bán című drámájával nyitották meg a Miskolci Nemzeti Színházat, amelyben Laborfalvi Róza vendégszerepelt.

A színház nyitóbeszédét férje, Jókai Mór tartotta.

Lévay József

Belváros

Műfordítóként jelentős teljesítményt tett le az asztalra: Molière-t, Senecát, Robert Burnst, Shakespeare-t is tolmácsolta.

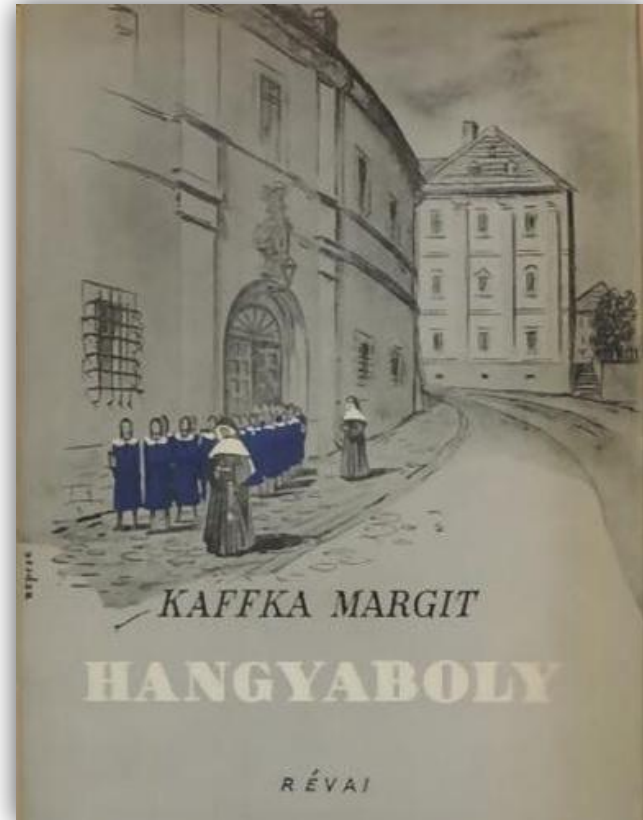
Lokálpatriótaként az egyik legfontosabb miskolciként tartják számon.

Kaffka Margit

Csabai Kapu
Észak-Kilián

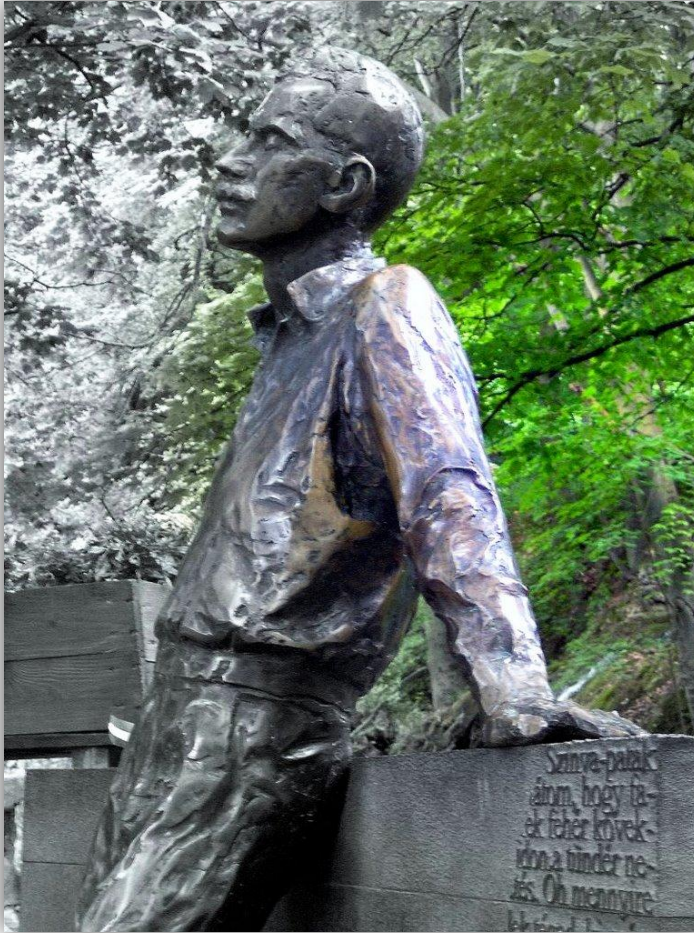

Visszaemlékezéseit őrzi
a *Levelek a zárdából* és
a *Hangyaboly* c. regénye

József Attila

Lillafüred

"...Itt ülök csillámló sziklafalon...

...Nézem a hegyek sörényét...

...És a törékeny lombok alatt...

...- amint elfut a Szinva-patak -

ím újra látom, hogy fakad

a kerek fehér köveken...

...a szív legmélyebb üregeiben

cseleit szövő, fondor magányt

s a mindenséget.

Ki mint vízesés önnön robajától,...

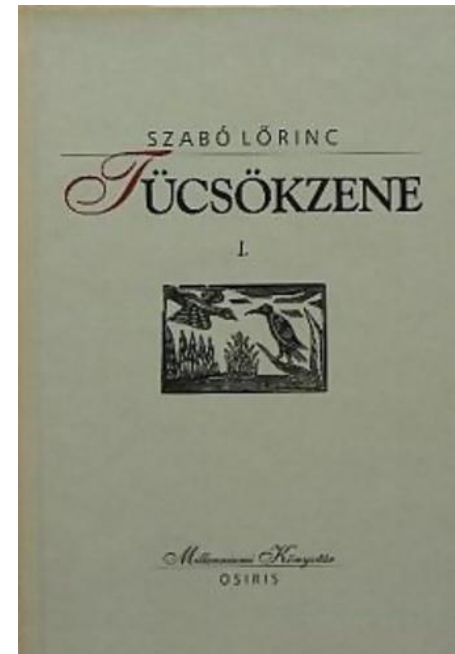
...Ízed, miként a barlangban a csend..."

Szabó Lőrinc

Belváros

A költő Miskolci emlékeiről
a *Tücsökzene* c. kötetben

*A gyermekkor
bűvöletében* című fejezetében
írt

"Miskolcon többször laktunk. De alig emlékszem rá... Tűzijáték vakít: avasi ünnep? Egyszer egy hatost kaptam egy nénitől! És villamost ott láttam először, s - mint csöpp gyerek - óriási búzavásárteret. S mit még? Majálist: lacikonyha, tánc!

Hogy bámultam a viccmondó cigányt!

És látom a Szinvát is: a fa-híd alatt, a mélyben, fáradt habjait keskeny szenny-csík görgette meredek házfalak közt; de a széles meder hogy megtelt, mikor jött az áradás! S a környéket: egy-egy kirándulás néha ma is idéz benneteket, kék-zöld mezők, Tapolca, tó, liget, Miskolc határa... Szülővárosom, sose lesz szemed kóbor fiadon?"

